

ปัจจัยในการกำกับตนเองที่ส่งผลต่อการรู้สารสนเทศของนักศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์
Factors of Self-Regulation Affecting Information Literacy of
Students in the Faculty of Education, Rattanakosin Rajabhat
University Groups

ณิชชา ชำนิยนต์¹, สุธิดา ชาญวารินทร์² และ ละมัย พันธูระ³
Nitcha Chamniyon¹, Suthida Chanwarin² and Lamai Phanthura³

วารสาร
ชอพะยอม
CHOPHAYOM JOURNAL

Received: March 12, 2022

Revised: May 20, 2022

Accepted: June 13, 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยในการกำกับตนเองที่ส่งผลต่อการรู้สารสนเทศของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์ และศึกษาอิทธิพลการกำกับตนเองที่ส่งผลต่อการรู้สารสนเทศของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 408 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามการกำกับตนเอง ที่มีต่อการรู้สารสนเทศของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์

¹มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี Dhonburi Rajabhat University (Nitcha.c@dru.ac.th)

²มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี Dhonburi Rajabhat University (Chanwarin.s.dru@gmail.com)

³มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี Dhonburi Rajabhat University (Lamai.p@dru.ac.th)

ผลวิจัยพบว่า ปัจจัยในการกำกับตนเองที่ส่งผลต่อการรู้สารสนเทศของ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์ โดยการกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยส่วนบุคคล การกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยจากสภาพแวดล้อม และการกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยพฤติกรรมสามารถใช้อธิบายการรู้สารสนเทศได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F=128.60, p<.001$) และอิทธิพลการกำกับตนเองที่ส่งผลต่อการรู้สารสนเทศของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์ พบว่า การกำกับตนเองในการรู้สารสนเทศมีความสัมพันธ์กับการรู้สารสนเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r=.69, p<.01$)

คำสำคัญ : การรู้สารสนเทศ, การกำกับตนเอง, นักศึกษาคณะครุศาสตร์, ปัจจัย, อิทธิพล

Abstract

The objectives of this research were 1) To study the factors of self-regulation affected the information literacy of students in the Faculty of Education of Rattanakosin Rajabhat University Groups. 2) To study the influence of self- regulation in information literacy of students in the Faculty of Education of Rattanakosin Rajabhat University Groups. The sample consisted of 408 students who studied in the Faculty of Education of Rattanakosin Rajabhat University Groups, academic year 2020. The research instrument was a questionnaire.

It was found that there were three factors of self-regulation affected the information literacy of students as follows; personal factor, environmental factor and behavioral factor statistically significance ($F = 128.60, p <.001$). The influence of self- regulation in information literacy of students found that self – regulation in information literacy

of students correlated to the information literacy statistically significance ($r = .69, p < .01$)

Keywords : information literacy, self-regulation, students in Faculty of Education, factors, influences

บทนำ

ปัจจุบันสภาพแวดล้อมทางสังคมและสภาพเทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์หรือระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันทำให้การเข้าถึงเครือข่ายอินเทอร์เน็ตสามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวกรวดเร็วและทุกที่ทุกเวลา ส่งผลต่อรูปแบบการดำเนินชีวิตประจำวันของสังคม รวมไปถึงรูปแบบการสื่อสารที่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามเทคโนโลยีที่เปลี่ยน การจัดการศึกษาในปัจจุบันจึงต้องปรับเปลี่ยนให้ตอบสนองกับทิศทางการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว โดยมุ่งเน้นการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะในศตวรรษที่ 21 เพื่อให้ได้ทั้งความรู้และทักษะที่จำเป็นต้องใช้ในการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศท่ามกลางกระแสแห่งการเปลี่ยนแปลง โดยทักษะสำคัญจำเป็นในโลกศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วยทักษะที่เรียกตามคำย่อว่า 3Rs + 8Cs (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

การเรียนรู้ศตวรรษที่ 21 การรู้สารสนเทศจะเป็นวิธีการที่มีการทำความเข้าใจในเรื่องของสารสนเทศที่ได้มา การจัดการสารสนเทศ และต้องมีทักษะในการจัดการและใช้งาน การรู้สารสนเทศจึงถือได้ว่าเป็นคุณลักษณะที่สำคัญสำหรับทุกคนในการเรียนรู้ศตวรรษที่ 21 (SCONUL Working Group on Information Literacy, 2011) และได้มีการอธิบายถึงกระบวนการเรียนรู้สารสนเทศซึ่งประกอบไปด้วย 7 องค์ประกอบ ที่เรียกว่าแผนภูมิเสาหลักเจ็ดแห่งการ

เรียนรู้สารสนเทศ (Seven Pillars of Information Literacy: Core Model) การรู้สารสนเทศ (Information Literacy) คือทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 เพราะการเรียนรู้ในปัจจุบันไม่ได้จำกัดแค่ในห้องเรียน การเรียนรู้สามารถสืบค้นได้จากแหล่งเรียนรู้ที่มีมากมาย ผู้เรียนจึงจำเป็นต้องมีทักษะในการรู้สารสนเทศ เพื่อให้สามารถเข้าถึง ค้นหา วิเคราะห์ และสามารถนำสารสนเทศนั้น ๆ ไปใช้งานได้ เนื่องจากปัจจุบันนี้มีข้อมูลหรือแหล่งเรียนรู้สารสนเทศต่าง ๆ ผ่านเครือข่ายระบบอินเทอร์เน็ตที่ทำให้ผู้เรียนสามารถค้นหาได้อย่างหลากหลายสารสนเทศที่มีอยู่อย่างมากมายนั้นผู้ใช้งานจำเป็นที่จะต้องมีการใช้ทักษะการรู้สารสนเทศเพื่อให้ได้สารสนเทศที่เป็นความจริง มีความน่าเชื่อถือและสามารถนำไปใช้งานหรืออ้างอิงได้อย่างมีคุณภาพ การรู้สารสนเทศนั้นทำให้ผู้เรียนมีความได้เปรียบในการเรียนรู้ (Santos & Mayoral, 2018)

การรู้สารสนเทศจะเกิดจากการที่บุคคลสามารถรู้ และควบคุมตนเองเพื่อให้เกิดการตระหนักในการใช้งานหรือเข้าถึงสื่อสารสนเทศต่าง ๆ หนึ่งในปัจจัยนั้นก็คือการควบคุมตนเองความสัมพันธ์ระหว่างการรู้สารสนเทศและพฤติกรรมในการกำกับตนเองจะส่งผลซึ่งกัน การกำกับตนเอง เป็นกระบวนการที่บุคคลได้ควบคุมกำกับตนเองในการวางแผน แนะนำ ติดตามพฤติกรรมและลดความสนใจด้วยตนเอง (Berk, 1995) หากบุคคลรู้จักที่จะวางแผน ควบคุมตนเองได้แล้ว ปัญหาต่าง ๆ ในการดำเนินชีวิต จะสามารถถูกแก้ไขได้อย่างง่ายดายมากยิ่งขึ้น การที่บุคคลจะกำกับตนเองได้นั้นมีอยู่ด้วยหลายปัจจัย หากผู้มีการวางแผน ในการใช้งานจะทำให้เกิดการตระหนักในการใช้งาน ป้องกันปัญหาในการใช้งานสื่อสารสนเทศต่าง ๆ ที่อาจตามมาภายหลังได้ และเพื่อให้สอดคล้องกับทักษะที่ผู้เรียนควรมีในการเรียนรู้ในศตวรรษ 21 จะเห็นได้ว่าความสำคัญของการรู้สารสนเทศเป็นทักษะที่จำเป็นที่ผู้เรียนต้องมี ซึ่งต้องอาศัยการควบคุมตนเองเพื่อให้การรู้สารสนเทศสามารถสัมฤทธิ์ผลได้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัจจัยในการกำกับตนเองที่ส่งผลต่อการรู้สารสนเทศของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลการกำกับตนเองที่ส่งผลต่อการรู้สารสนเทศของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์

ขอบเขตของการศึกษา

1. การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 79,417 คน ซึ่งประกอบไปด้วยมหาวิทยาลัยดังนี้
 - มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
 - มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
 - มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
 - มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
 - มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่
 - ตัวแปรทำนาย คือ การกำกับตนเอง
 - ตัวแปรเกณฑ์ คือ การรู้สารสนเทศ

วิธีการศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชากร คือนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 79,417 คน การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างพิจารณาโดยใช้การคำนวณด้วยวิธีการคำนวณจากสูตรการหาขนาดตัวอย่างของ Taro Yamane ที่มีความเชื่อมั่น 95% ค่าความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ ทำให้ได้ขนาดตัวอย่างอย่างน้อย 398 คน การสุ่ม

ตัวอย่าง จากประชากรคือนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์ ปีการศึกษา 2563 ซึ่งประกอบไปด้วยนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยทั้ง 5 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี และมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จากขนาดตัวอย่างที่คำนวณจากสูตรของ Taro Yamane ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง อย่างน้อย 398 คน ทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Sampling) โดยมีขั้นตอนในการสุ่มดังนี้ แบ่งประชากรทั้งหมดตามสัดส่วนของมหาวิทยาลัย แล้วทำการสุ่มอย่างง่ายจากแต่ละมหาวิทยาลัย หน่วยในการสุ่มคือ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ ทำให้ได้นักศึกษาคณะครุศาสตร์จากมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จำนวน 37 คน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 72 คน มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม จำนวน 65 คน มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี จำนวน 67 คน และมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำนวน 167 คน รวมทั้งหมด 408 คน

เครื่องมือการวิจัย แบบสอบถามการกำกับตนเอง ที่มีต่อการรู้สารสนเทศของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์ ซึ่งแบบสอบถามข้อมูลการกำกับตนเอง ตามแนวคิดของ Bandura (1986); Zimmerman (1998); Tadlock and Robert (2011) ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับได้แก่ จริง ค่อนข้างจริง เป็นบางครั้ง ค่อนข้างไม่จริง และไม่จริง มีจำนวนข้อคำถาม 36 ข้อ โดยแบ่งออกเป็น 3 ปัจจัย ประกอบไปด้วยปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยจากสภาพแวดล้อม และปัจจัยพฤติกรรมในการกำกับตนเอง และแบบทดสอบเพื่อวัดระดับการรู้สารสนเทศของนักเรียน พัฒนาขึ้นโดยอิงมาตรฐานการรู้สารสนเทศ ที่พัฒนาโดย Khlaisang & Koraneekij (2019) จำนวน 49 ข้อ แบบสอบถามในการกำกับตนเองมีค่าความเที่ยงเท่ากับ .895 แบบสอบถามการรู้สารสนเทศมีค่าความเที่ยงเท่ากับ .935 และค่าความเที่ยงของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.879

การเก็บข้อมูลดำเนินการนำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วให้นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์ ทำแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยได้อธิบายวัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม และประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัยเพื่อให้นักศึกษาเข้าใจถึงความสำคัญของการทำแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล นำข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยการหาค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation) ซึ่งใช้การกำกับตนเองเป็นตัวแปรทำนาย และ ใช้การรู้สารสนเทศเป็นตัวแปรเกณฑ์ แล้วสร้างสมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Equation) เป็นสมการทำนายการรู้สารสนเทศของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์ และทดสอบนัยสำคัญของสมการถดถอยพหุคูณโดยการทดสอบค่าที (t-test) และวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยการหาค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation) ใช้ปัจจัยของการกำกับตนเองเป็นตัวแปรทำนาย และ ใช้การรู้สารสนเทศเป็นตัวแปรเกณฑ์ แล้วสร้างสมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Equation) เป็นสมการทำนายการรู้สารสนเทศของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์ และทดสอบนัยสำคัญของสมการถดถอยพหุคูณโดยการทดสอบค่าที (t-test)

การพิทักษ์สิทธิ์การวิจัยครั้งนี้ได้รับการอนุมัติการวิจัยจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

ผลการศึกษา

จากการศึกษาวิเคราะห์ผลของการสำรวจนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์ สามารถสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์ กลุ่มนี้มีทั้งหมด 408 คน

นักศึกษาส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ระดับชั้นปีที่ 2 จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 35 รองลงมาอยู่ระดับชั้นปีที่ 3 จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 27.2 อยู่ระดับชั้นปีที่ 4 จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 22.3 และอยู่ระดับชั้นปีที่ 1 และระดับชั้นปีที่ 5 มีจำนวนใกล้เคียงกัน นักศึกษาส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 2.50-3.49 จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 49.8 รองลงมาคือมีเกรดเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 48 นักศึกษาศึกษาอยู่ในสาขาวิชาคณิตศาสตร์มากที่สุด จำนวน 81 คิดเป็นร้อยละ 19.9 รองลงมาศึกษาอยู่ในสาขาวิชาภาษาไทย จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 18.4 และน้อยที่สุดคือศึกษาอยู่ในสาขาวิชาประถมศึกษา จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7 นักศึกษาส่วนใหญ่มาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 40.93 รองลงมาคือมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.42 และน้อยที่สุดคือมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.07

ปัจจัยในการกำกับตนเองที่ส่งผลต่อการรู้สารสนเทศของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์ โดยการกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยส่วนบุคคล การกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยจากสภาพแวดล้อม และการกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยพฤติกรรม สามารถใช้อธิบายการรู้สารสนเทศได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F=128.60$, $p<.001$) การกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยส่วนบุคคล การกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยจากสภาพแวดล้อม และการกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยพฤติกรรม สามารถอธิบายการรู้สารสนเทศได้ร้อยละ 49 (Adjusted $R^2 = .49$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .70 การกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยส่วนบุคคล ($\beta = .26$, $p<.001$) และการกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยพฤติกรรม ($\beta = .41$, $p<.001$) ที่สามารถอธิบายการรู้สารสนเทศได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยจากสภาพแวดล้อมสามารถอธิบายการรู้สารสนเทศได้อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = .10$, $p=.066$) ซึ่งสามารถนำมาเขียนเป็นสมการ

ทำนายแบบคะแนนดิบได้ดังนี้

การรู้สารสนเทศ = $.98 + .24^{***}(\text{การกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยส่วนบุคคล}) + .10(\text{การกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยจากสภาพแวดล้อม}) + .41^{***}(\text{การกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยพฤติกรรม})$

แสดงว่าถ้านักศึกษามีคะแนนการกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยส่วนบุคคลเพิ่มขึ้น 1 คะแนน นักศึกษาจะมีคะแนนการรู้สารสนเทศเพิ่มขึ้น .24 คะแนน เมื่อการกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยจากสภาพแวดล้อมและการกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยพฤติกรรมคงที่ ถ้านักศึกษามีคะแนนการกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยจากสภาพแวดล้อมเพิ่มขึ้น 1 คะแนน นักศึกษาจะมีคะแนนการรู้สารสนเทศเพิ่มขึ้น .10 คะแนน เมื่อการกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยจากบุคคลและการกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยพฤติกรรมคงที่ และถ้านักศึกษามีคะแนนการกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยพฤติกรรมเพิ่มขึ้น 1 คะแนน นักศึกษาจะมีคะแนนการรู้สารสนเทศเพิ่มขึ้น .41 คะแนน เมื่อการกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยจากบุคคลและการกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยจากสภาพแวดล้อมคงที่

อิทธิพลการกำกับตนเองที่ส่งผลต่อการรู้สารสนเทศของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์ พบว่า การกำกับตนเองในการรู้สารสนเทศมีความสัมพันธ์กับการรู้สารสนเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r=.69, p<.01$) การกำกับตนเองในการรู้สารสนเทศสามารถอธิบายการรู้สารสนเทศได้ร้อยละ 48 ($R^2 = .48$) โดยการกำกับตนเองในการรู้สารสนเทศและการรู้สารสนเทศมีความสัมพันธ์กันระดับปานกลาง ($r=.69$) ซึ่งสามารถนำมาเขียนเป็นสมการทำนายแบบคะแนนดิบได้ดังนี้

การรู้สารสนเทศ = $.97 + .76^{***}(\text{การกำกับตนเองในการรู้สารสนเทศ})$
โดยนักศึกษาที่มีคะแนนการกำกับตนเองในการรู้สารสนเทศเพิ่มขึ้น 1 คะแนน จะมีคะแนนการรู้สารสนเทศเพิ่มขึ้น .76 คะแนน

สรุปและอภิปรายผล

สามารถสรุปและอภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1. ปัจจัยในการกำกับตนเองที่ส่งผลต่อการรู้สารสนเทศของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์ โดยการกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยส่วนบุคคล การกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยจากสภาพแวดล้อม และการกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยพฤติกรรมส่งผลต่อการรู้สารสนเทศได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทุติยา จันทรปลอด (2550) ภูษิต วงศ์หล่อสายชล (2555) ปวีร์ ม่วงชื่น (2559) จักรพงศ์ วารี อุดม หอมคำ ขจรศักดิ์ สงวนสัตย์ และ ประจิต อินทะกนก (2561) ซึ่งอาจเป็นผลสืบเนื่องมาจากการกำกับตนเองที่มีแนวคิดพื้นฐานมาจากทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคมของ Bandura ซึ่งมีความเชื่อว่าพฤติกรรมของคนเรานั้น ไม่ได้เกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลงไปเนื่องจากปัจจัยทางสภาพแวดล้อมแต่เพียงอย่างเดียว หากแต่จะต้องมีปัจจัยส่วนบุคคล (ปัญญา ชีวภาพ และสิ่งภายในอื่นๆ) ร่วมด้วย และการร่วมของปัจจัยส่วนบุคคลนั้นจะต้องร่วมกันในลักษณะที่กำหนดซึ่งกันและกัน (Reciprocal Determinism) กับปัจจัยทางด้านพฤติกรรมและสภาพแวดล้อม (Bandura, 1986)

เมื่อแยกพิจารณารายด้านพบว่า นักศึกษามีคะแนนการกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยพฤติกรรมส่งผลต่อการรู้สารสนเทศได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการกำกับตนเองที่มาจากปัจจัยส่วนบุคคลนั้นเป็นการกำกับตนเองที่มีผลมากจากการสังเกตตนเอง การตัดสินใจตนเอง และการแสดงปฏิกิริยาต่อตนเอง โดยผู้เรียนจะแสวงหาการตอบสนองการเรียนรู้ อย่างจำเพาะเจาะจงในด้านดี (สาธิตี จงใจธรรม นำชัย ศุภฤกษ์ชัยสกุล และ วินัย คำสุวรรณ, 2558) นอกจากนี้การจัดโครงสร้างและการปรับเปลี่ยนรูปแบบ การกำหนดจุดมุ่งหมาย การวางแผน รวมไปถึงการประเมินตนเอง พิจารณาจากการกระทำของตนเองเป็นสิ่งที่เกิดจากการกำกับตนเองส่วนบุคคล และการกำกับตนเองในด้านพฤติกรรม ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของการรู้สารสนเทศที่ต้องมี

การกำหนดจุดมุ่งหมายของสารสนเทศที่ต้องการ นอกจากนี้การประเมินตนเองจะเป็นการประเมินตนเองตามความเป็นจริง จะนำไปสู่การรับรู้ความสามารถของตนได้อย่างถูกต้อง (Schunk & Zimmerman, 1994)

ในส่วนของปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมพบว่าไม่ส่งผลต่อการรู้สารสนเทศได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการรู้สารสนเทศที่มีลักษณะในการเสาะแสวงหาสารสนเทศส่วนใหญ่ เป็นลักษณะในการปฏิบัติส่วนบุคคลใช้การตัดสินใจ หรือพิจารณาในการตัดสินใจของสารสนเทศเหล่านั้นด้วยตนเอง ซึ่งแตกต่างจากการเรียนการสอนที่มีสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน จะเห็นได้ว่าการกำกับตนเองที่มีผลมาจากปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมจะส่งผลต่อการปฏิบัติ ผลของการใช้ตัวแบบ การพูดชักชวน และโครงสร้างสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ (สาลิณี จงจิตรธรรม นำชัย ศุภฤกษ์ชัยสกุล และวินัย คำสุวรรณ, 2558) สอดคล้องกับงานวิจัยของจักรพงศ์ วารี อุดม หอมคำ ขจรศักดิ์ สงวนสัตย์ และประชิด อินทะกนก (2561) ที่พบว่ากลุ่มผู้เรียนที่มีระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองสูงที่มีรูปแบบการกำกับตนเองด้านสิ่งแวดล้อม มีคะแนนเฉลี่ยของระดับประสิทธิภาพในการสร้างสื่อการสอนมัลติมีเดียสูงกว่าการกำกับตนเองด้านอื่น ๆ งานวิจัยนี้ทำการทดลองโดยให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มจึงทำให้ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมส่งผลต่อการเรียนรู้มากกว่าด้านอื่นก็เป็นได้

2. อิทธิพลการกำกับตนเองที่ส่งผลต่อการรู้สารสนเทศของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์ พบว่า การกำกับตนเองในการรู้สารสนเทศมีความสัมพันธ์กับการรู้สารสนเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่าหากนักศึกษาหรือผู้เรียนที่มีการกำกับตนเองได้ดีย่อมส่งผลที่ดีในด้านต่าง ๆ ที่ตั้งใจกระทำรวมไปถึงด้านการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทุตติยา จันทรปลอด (2550) ภูษิต วงศ์หล่อสายชล (2555) ปวีร์ ม่วงชื่น (2559) จักรพงศ์ วารี อุดม หอมคำ ขจรศักดิ์ สงวนสัตย์ และประชิด อินทะกนก (2561) ทั้งนี้อาจเป็นผลเนื่องมาจากการกำกับตนเองนั้นทำให้บุคคลสามารถกระทำทุก

อย่างได้ประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น เป็นผลสืบเนื่องมากจากการกำกับตนเอง อาศัยการกำหนดกฎเกณฑ์ และกลยุทธ์ในการเรียนรู้ของตนเองได้ ได้แก่ กลุ่มผู้เรียนที่มีเมตาคอนนิชันมีแรงจูงใจและมีพฤติกรรมที่กระตือรือร้น ผู้เรียนในกลุ่มนี้จะเป็นผู้ที่ตระหนักในความสามารถของตนเองสูง เป็นผู้ที่มีริเริ่มกระบวนการเรียนรู้ มีกลยุทธ์ในการเรียนรู้ที่สามารถวางแผนตรวจสอบและประเมินการเรียนรู้เพื่อการปรับปรุงแก้ไขได้ด้วยตนเอง (ใจทิพย์ ณ สงขลา, 2550)

ซึ่งนอกจากนี้การกำกับตนเองเป็นกระบวนการที่บุคคลตั้งเป้าหมายสำหรับตนเอง บันทึกพฤติกรรมตนเอง และคิดกลวิธีให้บรรลุเป้าหมายด้วยตนเอง บุคคลจะเป็นผู้ควบคุมกระบวนการนี้ด้วยตนเอง (Zimmerman, 1998) นอกจากนี้การที่ผู้เรียนที่มีการกำกับตนเอง จะตระหนักถึงการรับรู้ข้อเท็จจริงว่า ตนเองมีทักษะหรือไม่มีทักษะสำหรับเรื่องที่จะศึกษา เป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้นในการแสวงหาข้อมูล และทำงานเป็นขั้นเป็นตอนจนสามารถเรียนรู้งานนั้น ๆ รู้จักวิธีแก้ปัญหาเมื่อประสบกับอุปสรรคต่างๆ เช่น สภาพแวดล้อมในห้องเรียนไม่ดี อาจารย์สอนไม่เข้าใจ หรือไม่เข้าใจบทเรียนในตำรา เป็นต้น ผู้เรียนที่มีการกำกับตนเองเห็นการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เป็นระบบและควบคุมได้ และมีความรับผิดชอบต่อผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนที่เกิดขึ้นของตนเอง (Zimmerman and Martinez – Pons, 1986)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรสนับสนุนและส่งเสริมให้นักศึกษาสามารถวางแผน และตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้สารสนเทศได้ด้วยตนเอง ในส่วนที่ส่งเสริมปัจจัยการกำกับตนเองที่เป็นปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยจากสภาพแวดล้อม
2. สถาบันการศึกษาควรส่งเสริมการให้ความรู้แก่คณาจารย์ในการเรียนการสอนที่ส่งเสริมกลวิธีการกำกับตนเองให้แก่ผู้เรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. เพิ่มการวัดทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ในด้านอื่น ๆ
2. ส่งเสริมการเรียนรู้ในรูปแบบที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น เพื่อให้ตอบโจทย์ตามคุณสมบัติของบัณฑิตในศตวรรษที่ 21

บรรณานุกรม

จักรพงศ์ วารี, อุดม หอมคำ, ขจรศักดิ์ สงวนสัตย์ และประชิด อินทะกนก. (2561).

ปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการกำกับตนเองและระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองในการเรียนโมบายเลิร์นนิ่งที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการสร้างสื่อการสอนมัลติมีเดียของนักศึกษาครุ. วารสารราชภัฏสุราษฎร์ธานี, 5(1), 123-138.

ใจทิพย์ ณ สงขลา. (2550). E-Instructional Design: วิธีวิทยาการออกแบบการเรียนรู้การสอนอิเล็กทรอนิกส์. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

หุติยา จันทร์ปลอด. (2550). ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์โดยใช้กลวิธีการรู้คิดที่มีต่อความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์และการกำกับตนเองในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จังหวัดนครศรีธรรมราช. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปวีร์ ม่วงชื่น. (2559). ผลการใช้โปรแกรมกิจกรรมทางกายตามทฤษฎีการกำกับตนเองที่มีต่อการลดพฤติกรรมติดเกมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).

ภูษิต วงศ์หล่อสายชล. (2555). การวิจัยและพัฒนาคู่มือกลยุทธ์การส่งเสริมกลยุทธ์การเรียนรู้แบบกำกับตนเองในบริบทการเรียนออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยด้วยการออกแบบการเก็บรวบรวมข้อมูลผ่านระบบ

- ออนไลน์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
 สาลินี จงใจธรรม นำชัย ศุภฤกษ์ชัยสกุล และวินัย คำสุวรรณ. (2558). กลวิธีการ
 กำกับตนเองในการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. *วารสารพฤติกรรมศาสตร์
 เพื่อการพัฒนา*, 7(1), 15-26.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560
 – 2579*. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- Bandura, A. (1986). *Social foundations of thought and action: A social
 cognitive theory*. NJ: Prentice-Hall.
- Berk, L., & Winsler, A. (1995). *Scaffolding children's learning: Vygotsky
 and early childhood education*. Washington DC: Nation Association for the Education of Young Children.
- Khlaisang, J., & Koraneekij, P. (2019). Open online assessment management system platform and instrument to enhance the information, media, and ICT literacy skills of 21st century learners. *International Journal of Emerging Technologies In Learning (IJET)*, 14(07), 111-127.
- Santos, M. Valle & Mayoral, Rosa M. (2018) Information literacy in managers' education. *Journal of Business & Finance Librarianship*, 23(2), 167-182.
 DOI: 10.1080/08963568.2018.1510253
- Schunk, D. H., & Zimmerman, B. J. (1994). *Self-Regulation in Education: Retrospect and Prospect*. In D. H. Schunk, & B. J. Zimmerman (Eds.), *Self-Regulation of Learning and Performance. Issues and Educational Applications*. Hillsdale, NJ: Erlbaum.
- SCONUL. (2011). *The SCONUL seven pillars of information literacy*.

Retrieved from <https://www.sconul.ac.uk/sites/default/files/documents/coremodel.pdf>

Tabachnick, B.G., & Fidell, L.S. (2001). *Using multivariate statistics*. 4th Edition. Boston: Allyn and Bacon.

Zimmerman, B.J., & Martinez-Pons, M. (1986). Development of structure interview for assessing student use of self-regulate learning strategies. *America Educational Research Journal*, 23, 614-628.

Zimmerman, B. (1998). Academic studying and the development of personal skill : A Self regulatory perspective. *Educational Psychologist*, 33(2/3), 73-86.